

شُمابی شُمارید!

نوشته آلن بدیو

ترجمه احمدان پور خیری

مجموعه «درنگ‌ها»

www.ketab.ir

سرشناسه: بدیو، آن، ۱۹۳۷م. Badiou, Alain. عنوان و یادداور: شماره‌شمارید/آن بدیو. مترجم: احسان پورخیری. ویراستار: علی حسن زاده. شابک: ۰-۵-۷۶۶۸-۶۲۲-۶۷۸. وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا. مشخصات ناشر: تهران، تشریلگا، ۱۴۰۰. یادداشت: عنوان اصلی: I know there are so many of you. موضوع: انسانیت—فلسفه. موضوع: انسان‌گرایی. موضوع: دیگری (فلسفه). موضوع: جوانان—فعالیت‌های سیاسی. موضوع: علوم سیاسی—فلسفه. شناسه افزوده: پورخیری، احسان، ۱۳۷۴. مترجم. ردیف‌بندی کنگره: BJ1032. ردیف‌بندی دیوبی: ۱۹۶. شماره کتاب‌شناسی ملی: ۹۴۱۹۱۰۱.

از مجموعه درنگ‌ها

شما بی‌شمارید

نویسنده . آن بدیو ا مترجم . احسان پورخیری

ویراستار و دییر مجموعه . علی حسن‌زاده | نمونه خوان . شیوا بهرامپور

چاپ اول . زمستان ۱۴۰۲ . ۵۰۰ نسخه . تهران . خیابان انقلاب . چهارراه کالج .
ساختمان ۴۰۰ . طبقه ۲ . واحد ۵ . نشر لکا . تلفن تماس ۰۲۱ ۶۶ ۹۶ ۶۵ ۹۹

«کلیه حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است»

وبسایت و فروشگاه آنلاین نشر لکا: www.legapress.ir

ایستاگرام لکا: [lega.press](https://www.instagram.com/lega.press/)

www.ketab.ir

فهرست مطالب

۷	یادداشت مترجم
۹	پیشکشтар
۱۱	فصل یکم: دیگری
۳۹	فصل دوم: سیزده تر و چند توضیح درباره سیاست امروز
۷۱	نمایه

«یادداشت» مترجم

اثر کوچک حاضر مجموعه مکتوبی است از دو سخنرانی آلن بدیو. چنان که خود او در مقدمه آورده است، می‌شود این کتاب را تکمله‌ای بر زندگی حقیقی: فراخوانی برای فاسدکردن جوانان^۱ دانست. البته، تقاووت این اثر با زندگی حقیقی در خصلت سیاسی‌تر آن است. ترجمة این کتاب از روی ترجمه انگلیسی سوزان اسپیتزر بوده است. سپس، در برگرداندن چند عبارت به کمک دوستی آن‌ها را با متن اصلی فرانسه هم سنجیدم. از آقای سعید باقرزاده، مدیر محترم نشر لگا، سپاسگزارم که امکان انتشار این اثر را فراهم ساخت. امیدوارم از پس ترجمه برآمده باشم.

احسان پورخیری

۱. زنگی حقیقی: فراخوانی برای فاسدکردن جوانان، آلن بدیو، ترجمه احسان پورخیری و حسین طیب، نشر شوند، پائیز ۱۳۹۸.

«پیشگفتار»

دو مقاله‌ای که به این محلت شکل داده‌اند، ابتدا دو سخنرانی بودند که من اولی را در مدرسهٔ متوسطهٔ آنجی چهارم و دومی را در مدرسهٔ ملی هنرهای زیبا ایراد کرده‌ام. ویزگی مشترکه هر دو سخنرانی این است که خطاب به مخاطبانی بودند که عمدتاً، اگرچه به‌دلایل متفاوت، شامل جوانان می‌شدند. دلیل این امر در مدرسهٔ متوسطهٔ آشکار است، چراکه در مدارس متوسطه آن قدرها آدم مسن پیدا نمی‌کنید. ماجرا در مدرسهٔ هنرهای زیبا فرق داشت، زیرا، دست‌کم عمدتاً، دانشجویان آن مدرسه در جلسه حاضر نبودند، بلکه حاضران عبارت بودند از «سازمانی» کاملاً غیررسمی از آدم‌های جوان و نه چندان جوانی که تقریباً همه‌شان از جنبش‌های توده‌ای به‌هم‌پیوسته اخیر تحت عنوان «شب‌بیداران» در میدان پلاس دولار پوبليک گرد هم آمده و علیه قانون کاري که واپسین دولت والس‌اولاند^۱ مطرح ساخته بود می‌جنگیدند. آن‌ها معمولاً در

این مدرسه جمع می‌شدند تا کنش‌های خویش را ارزیابی کرده و برای آینده برنامه‌ریزی کنند. نام این سازمان «پیامدها»^۱ بود، نامی درخور. حضور من در قامت سخنران به وساطت و درخواست دو تن از دوستان جوان من بود که هریک از ایشان در یکی از دو مدرسهٔ یادشده بودند و این اساساً برای من نشان‌دهندهٔ عمدتاً جذایت فلسفهٔ در اینجا و سیاست در آنجا برای جوانان است.

در هر دو سخنرانی، تالار مملو از جماعتی بود که مشتاقانه گوش می‌دادند و پس از سخنرانی هم بحث‌های داغی درمی‌گرفت.

مفهوم کلیدی سخنرانی اول دیگری و سخنرانی دوم سیاست بود. به باور من، به سهولت و سرعت می‌توانید شاهد پیوند‌هایی ظریف و نزدیک بین دو درخواست باشید. اساساً، وضعیت خیلی خودبه‌خودی این دو سخنرانی را به منوچهر بیهقی، به دنبالهٔ کتاب اخیر من با عنوان زندگی حقیقی تبدیل کرد، کتابی که بیشتر بخش‌هایش بر پایهٔ سخنرانی‌های بود که برای دانش‌آموزان متوسطه ایرانی کاره بودم

خُب، دیگر بار قضیهٔ درست مانند توصیف شهرولهان ائمّه سخنرانی‌های عمومی سقراط - چیزی نیست جز «فاسد کردن جوانان» که خود بدین معناست: اگر نه ارائهٔ امکان تغییر و دگرگونی جهان به آن‌ها، بلکه لااقل معرفی این امکان جهت داشتن میلی به کفایت نیرومند برای دیدن اینکه چنین تغییری چگونه می‌تواند باشد.

آن بديو